

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVA DKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XXXIII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

2024. Május (PÜNKÖSD HAVA)

Szent Adalbert kisbúcsúi gondolatok

Az ünnepi kisbúcsúi szentmise április 23-án, Szent Adalbert ünnepét megelőző vasárnapon került sor. Ez a szentmise egyben nyitánya volt az április 21-28. között megrendezésre kerülő Szent Adalbert hétnek. A szentmisét Dr. Kránitz Mihály atya, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanácskezes vezető professzora mutatta be. „Nagy örömmel jöttem hozzá, hogy a nagy hittérítőre Prága és Magyarország amennyire a korabeli elbeszélő tanújára Szent Adalbertre emlékezzünk!”

kezdte szentbeszédét Mihály atya. „Ma, amikor a nemzetek egyre közelebb kerülnek egymáshoz a korlátlan utazási lehetőségek következtében, mi keresztények

lengyelek tisztelhetik hitvallójukat. Az, hogy mit jelent az egyház katolicitása, azt Szent Adalbert mutatja be nekünk, akit nem csak az említett országok, hanem Poroszország is hittérítőjének tekintett, mely nemzetért az életét is adta Adalbert, akit Lengyelország északi részén pogány poroszok öltek meg. Prága püspöke, majdnem minden jelentős európai udvarban megfordult és amennyire a korabeli elbeszélő

tény Magyarország és Lengyelország a létét köszönheti Szent Adalbertnek, és így esztergomi és gnieznoi érsekként is tisztelhetjük őt.” A szentmise első olvasmányában a hűvét és a pünkösdi utáni eseményekről hallottunk, mely tanúja annak, hogy a Jeruzsálemből kiinduló „Jézus mozgalom” hatékonyan volt jelen pogány környezetben is. Az első nagy keresztény központ nem is annyira Jeruzsálem volt, ha-

a tanítás szolgálatát látták el. Nagyon sokan megtértek, és őket Krisztus nevére keresztényeknek nevezték el. A krisztosz szó annyit jelent, mint fölkent. Tehát mi krisztusiak, vagyis fölkentek vagyunk. Ez a nagy megtérés 2000 évvel ezelőtt történt, a magyar egyház születése pedig 1000 éve ment végbe. Itt kapcsolódik össze Szent Pál, Szent Barnabás és Szent Adalbert alakja. Mind a kettő egy új kezdet. Az első a

kereszténység látványos terjedésére utal, a második pedig a kereszténységnek a történelemben bejárt egyik jelentős állomására. Az egyház megkülönböztetés nélkül minden népet befogad és a szentségek ki-

büszkék lehetünk arra, hogy míg a politika szereplői miatt a nemzetek egymással szembe kerülnek, addig a szentek összekötik a népeket. Ilyen egyéniség volt a 956-997 között élt Szent Adalbert, akinek személyében a magyarok, csehek és

lésekből tudjuk, 995-ben Géza fejedelem udvarában István királyunkat is megkeresztelte. Ilyen értelemben éppen a magyar egyház születésénél jelentős feladatot vállalt és bátor evangéliumi élete több nemzetre is hatással volt. A keresz-

nem a szíriai Antiochia, ide küldték el az apostolok Barnabást, aki úgy érezte, hogy segítőtársra lenne szüksége, ezért elutazott Tarzuszbá és onnét magával vitte Szent Pált Antiochiába. Itt az érdeklődők és az újonnan megtértek körében

szolgáltatásával Krisztushoz kapcsolja őket. Ez a mi mai feladatunk is. Pál és Barnabás is vértanú lett és Adalbert is keresztény magatartásának vállalása miatt adta oda az életét. Szent Pál megközelítőleg 60 évet élt, Szent Adalbert

Folytatás az 1. oldalról: keresztény nemzeteknek szembe kellett nézniük azzal, hogy hasonló szenvedésben, sőt üldöztetésben lesz részük. Pál apostol tanúságát olvashatjuk erről a szentírásban: „az üldözésből mindenkinek kijut, aki buzgón akar élni Krisztus Jézusban” (2Tim 3,13).

A keresztényüldözésből szomorúság és fájdalom fakadt, de egyúttal élet is, mert a keresztények vére magvetés. Ez igazolódott az apostolok áldozatvállalásakor, ez történt Szent Adalbert életadaadását követően és ma is több helyen a világban, ahol a keresztényeket üldözik. Ezen a ponton nekünk is el kell gondolkodnunk azon, hogy mennyire élő a mi hitünk. Vajon minket, keresztényeket nem fenyeget-e az a veszély, hogy nagyon is a világ elvárásai szerint rendezzük be az életünket? Egy-egy ünnep alkalmas arra, hogy kitekintsünk a megszokott környezetünkéből, és szembeszállva a kísértésekkel vállaljuk az evangéliumi élet kihívásait. Ehhez természetesen ismerni kell a múltat, saját nemzeti kereszténységünk történetét és saját népünk tanúságtevőit. Megint csak egyházunk katolicitására kell utalni, mert éppen a magyar egyházunk történetének kezdetén a cseh származású Szent Adalbert püspököt találjuk, de ott van még Szent Gellért püspök is, aki Itália szülőltje. Ő is a mi vértanúunk és a magyar egyházunknak biztos alapja. Szent Adalbert életpéldájára utalva vele együtt emeljük fel tekintetünket a hit szerzőjére és bevezetőjére, Jézusra és érezzük át azt is, hogy nekünk is hasonló hivatásunk van, mert a keresztségben megkaptuk a „krisztusi” nevet, s ez arra kötelez minket, hogy bátran vállaljuk, ami ma a keresztény név alapján bennünket kötelez.

A szentmise záróáldása előtt Molnár Levente felvidéki fotóművész és hittanár nyitotta meg Stáció kiállítását, amely megtekinthető volt a templom keresztúti állomásainak a helyén.

Érsekvadkert, 2024. április 21. Dr. Kránitz Mihály atya elhangzott prédikációja alapján lejegyezte Vitéz Tamás
Fotó: Kristók János

ÉGI RANDEVÚ LOURDES – BAN

Minden reggel felkelünk, elmegyünk dolgozni, fáradtan hazatérünk a munkából, elvégezzük az otthoni teendőket, megnézzük az esti híreket, lefekszünk, majd másnap reggel újra kezdjük. Időnként meg-megállunk egy pillanatra, váltunk néhány mondatot kedves ismerőseinkkel, ígéretet teszünk egy látogatásra, közös kávézásra, beszélgetésre, aminek tudjuk, hogy sok esetben nem tudunk belátható időn belül eleget tenni... hiszen mindig rohanunk. A saját *rohanásom* során az Anyukám többször kérte, hogy „Fiam, menjünk el Lourdes-ba!” Persze a válasz mindig az volt, hogy „Nem tudok szabadságot kivenni.”, „Most nincs időm.”, „Egyébként sem kedvelem a franciákat.”. Majd elhangzott a varázsmondat. Már nem csupán azt kérte, hogy menjek el vele, hanem azt is hozzátette, ha most nem megy el, akkor úgy érzi, a fizikai állapota miatt már nem lesz több lehetősége eljutni erre a helyre. A Jóisten persze megcsillogtatta humorérzékét, mivel az utazás időpontja a húsvét utáni tavaszi szabadság idejére esett. Így hát nem volt mit tenni, jelentkeztünk a zárandoklatra. Külön öröm volt számunkra, hogy nővérem és az anyósa is csatlakozott hozzánk. 2024. április 2-án, hajnali öt órakor elindultunk a repülőtérre. A repülőtérren várakozva csendben figyeltem leendő útítársaimat, és arra gondoltam, hogy itt van 51 ember, s mindez az összezörrenések lehetőségeinek színes palettáját hordozza magában. Az igazi kétségbeesés azonban igazán akkor lett úrrá rajtam, amikor azzal kellett szembesülnöm, hogy az idegenvezetőnk egy 1 méter 50 centi aprócska, szalmakalapos hölgy. Mit fog ez a pici nő kezdeni ezzel a sok emberrel? Ekkor azonban már nyíltak a kapuk, és a repülővel elindultunk úticélunk felé. Késő délután érkezünk meg Lourdes-ba. Már a vacsora alatt elszállt minden kételyem: négy csodálatos, ekkor még számunkra idegen ember közvetlen társaságában fogyaszthattuk el a vacsorát, s ez a nyolcas asztaltársaság megmaradt az itt töltött napok közös étkezései során. Azóta is szeretettel gondolok rájuk, és hálás vagyok, hogy megismerhettem őket. Lefekvéskor pedig elégedetten nyugtáztam, hogy az idegenvezetőnk aprócska termete ellenére jókedvével, humorával, tájékozottságával, mély hitével, ám ha szükséges komolyságával és célratörő határozottságával teljes mértékben rátermett a rábízott feladatra. Szerda reggel közös szentmisével kezdtük a napot Csaba testvér és László atya szolgálatával a Kriptában, melynek építési munkálataiban még Bernadett édesapja is részt vett, s melyet a szent Nevers-i zárdába való bevonulását megelőző napon

Folytatás a 2. oldalról: szenteltek fel. Minden nap lehetőségünk volt részt venni szentmisén. A szentmisek prédikációi alkalmával Csaba testvér mindvégig arra buzdított bennünket, hogy ne csupán a helyi kegytárgybutikokban vásároljunk különféle szentképeket, kegytárgyakat, hanem Isten nagy mennyei üzletéből is válasszunk magunknak, s miért is ne, vigyünk magunkkal haza ajándékba erőnyeket, mint az öröm, a hála és a nyugalom. Ottlétünk alatt még a Kolbe teremben, és a jelenések helyszínén, a Jelenések barlangjánál vehettünk részt szentmisén. Az itt bemutatott szentmise prédikációjának központi témája a hála erőnye volt, hiszen ahogyan Csaba testvér fogalmazott: „Nincs is ennél szebb és méltóbb hely a hálaadásra és a köszönetre.” Zarándoklatunk során felkerestük Bernadett életének helyszíneit, így Soubrou Szent Bernadett lábnyomán járhattunk: a templomban, ahol megkeresztelték, a Boly malomban, ahol Bernadett született, a Zárkában, ahol a család két évig volt kénytelen meghúzódní. Mindemellett megadatott, hogy minden nap meglátogathattuk Bernadett életének legfontosabb színhelyét, a Grottát. Amikor nincs itt szentmise, az emberek hosszú sorokban várakozva járkák be azt a kicsiny helyet, ahol immár 166 évvel ezelőtt a Szűzanya megszólította Bernadettet. Ez a hely a maga egyszerűségével „visszahívja” az embereket. A következő napokban egyénileg én magam is vissza-

tértem a barlangba, újra körbejártam azt, mert nem tudtam nem visszamenni. A barlangban található a jelenésekkor fakasztott forrás, melynek vize csatornázva van és táplálja az ivókutakat, a vízvezetékét, illetve korábban a medencéket. A barlangtól jobbra találhatóak a medencék, ahol naponta emberek százai - gyötörje őket akár a test vagy akár a lélek fájdalma - várakoznak arra, hogy imádkozzanak a Szent Szűzhöz, megmosakodjanak és igyanak a forrás vizéből, ahogyan azt Ő maga kérte: „Mosakodjak meg és igyatok a forrás vizéből!” A Covid óta a medencék már nem eredeti rendeltetésük szerint üzemelnek. A várakozás ideje alatt rengeteg embert láttam, akik a test vagy a lélek látható vagy láthatatlan kínjaival várták ki soraikat. Nem tudtam titkon nem figyelni őket, s azon gondolkodtam, hogy vajon mit várnak ettől az egésztől, hiszen aki tolokocsiban érkezik, abban is távozik; aki a betegség látható jeleivel megy be a csíkos függönyök szinte átláthatatlan útvesztőjébe, távozáskor is magán hordozza azokat. Továbbá nem hagyott nyugodni a kérdés, hogy miért olyan békés, nyugodt, boldog és mosolygós, aki kilép onnét, vajon mi lehet oda-

bent? A válasza nem kellett sokáig várnom, mivel egyrészt eszembe jutottak Csaba testvér gondolatai: „Sok beteg, fogyatékos ember jön ide a gyógyulás és a megbékélés reményében.” Másrészt a válasz lényegi részét a saját megtapasztalásom által kaptam meg. A függönyökkel elválasztott helyiségekben az egyéni, csendes imát követően egy önkéntes nővér a kezünkre öntött a forrás vizéből, amivel először megmostuk azt, majd az arcunkat, s végül a tenyerünkbe öntött vízből ittunk. Ahogy abban az egyszerű, puritán teremben álltunk, és imáinkat, kéréseinket, hálánkat szavak nélkül a Szűzanya lába elé helyeztük, ténylegesen nagyon sokat imádkoztam egy megélhettük a számomra nagyon kedves és fizikálisan megfogható, mégis egyértelműen megtapasztalható isteni kegyelmet. Olyan érzésem volt, mintha nem is a Földön lennénk, hanem valahol máshol, ahol nagyon jó lenni. Ott és akkor a Föld és Menny számomra még soha meg nem tapasztalt közelségbe került. S ekkor a Jóisten újra megtréfált, hiszen én magam is az arcomról letörölhetetlen, elégedett, boldog mosollyal léptem ki a csíkos függönyök mögül. A zarándoklat szervezett programjai közül semmin nem volt kötelező részt venni, mégsem volt kérdés számunkra, hogy ott legyünk a hajnali, reggeli szent-

miséken, vagy felmenjünk-e a Szentély melletti dombra végigjárva Krisztus keresztútját, mint ahogyan az sem, hogy esténként több mint ezer zarándoktestvérünkkel együtt részt vegyünk a gyertyás körmeneten, ahol - hála kis csapatunk szép hangú és bátor tagjainak - magyar nyelven is dicsoíthattuk Égi Édesanyánkat. Amikor szombat délelőtt elhagytuk a várost, arra gondoltam, hogy milyen jó lenne ide visszatérni. Akkor még nem értettem ennek a vágyakozásnak az igazi okát. Lourdes számos csodás gyógyulás és a zarándokok apró csodáinak színtere, kiindulópontja. Én is megélhettük a magam csodáját. Ezekben a napokban nagyon sokat imádkoztam egy számomra nagyon kedves és beteg kicsi lányért, aki betegsége miatt sokat szenvedett az elmúlt hónapokban. A hazaérkezésünket követő harmadik napon az édesanyjától kaptam egy üzenetet, amiben leírta, hogy az aznapi kontroll után az orvosok elmondták neki, hogy a gyermek megműtött szíve rendben van és a tüdeje is javul. Ekkor értettem meg, hogy miért is kell visszatérnem: ott kértem és ott is kell megköszönnöm, hálát adnom a kegyelemért.

„Mert a hegyek megindulhatnak, és megrendülhetnek a halmok, de az én szeretetem nem hagy el soha, és veled kötött békeszövetségem nem inog meg.” (Iz 5. fejezet)

„Nevedet a tenyerembe írtam.” (Iz 49,16)

Szöveg és fotó: Csillag Mária

SZENT ADALBERT HÉT ÉRSEKVADKERT 2024.

Idén immár második alkalommal került sor a Szent Adalbert Kisbúcsúhoz kapcsolódó Szent Adalbert Hét megtartására egyházközségünkben. Tavaly, településünk 800. születésnapjához kapcsolódóan plébánosunk, Máthé György atya kezdeményezésére Megyéspüspök Úr engedélyezte Szent András apostol fővédőszentünk mellett a

körünkben eddigiekben is nagy tiszteletben tartott Szent Adalbert Minor Patrónussá való emelését, mely eseményhez kapcsolódóan került sor az első ünnepi hét megszervezésére, hagyományteremtő szándékkal. Ezen kezdeményezés tovább éltetése volt az április 21. és 28. közti ünnepsorozat.

KALÁSZ nap

Április 22-én a Szent Adalbert hét második napján volt a Kalász napunk. Ezen a szép napon kísértük utolsó útjára kedves Kalász tagunkat és sokunk szeretett magyartanárnőjét, Pálincás Józsefnét. Kati néni nem

csak magyart tanított, hanem emberiségre, becsületre is nevelt bennünket. Nagyon aktív volt. Sokat segített a karácsonyi előadásaink betanításánál, ő tanította be a

s szerepeinket. A Jó Isten áldja meg őt, s adjon neki örök nyugalmat. A temetés után a Kolping házba mentünk egy kis uzsonnára, beszélgetésre. Gyuri atya is velünk ünnepelt. Tartalmas, jó beszélgetésben volt részünk. Az öregedésről is beszélgettünk. Mi már sokan nagymamák, dédmamák vagyunk. Az öregkornak is meg van a szépsége, és törekednünk kell, hogy széppé, tartalmassá tegyük. Ajándék, ha vigyázhatunk a kis unokákra és bevonnak a játékokba. Ha ismerőssel találkozunk, nem kell rohanni, hallgassuk meg egymást, egy jó szó, kedvesség szebbé teheti a napunkat. Az esti szentmise az elhunyt és élő Kalász testvérekért és Kati néni lelki üdvéért volt felajánlva. A szentmise után visszamentünk sütitizni, beszélgetni, dalolni. Nagyon jó volt együtt lenni.

Legyezte: Csűri Istvánné a Kalász krónikusa

Fotó: Dr. Kovács János

KARITÁSZ nap

A Szent Adalbert hét harmadik napján Karitász csoportunk József atyát kérte fel, hogy beszéljen Szent Adalbert életéről, tevékenységéről, hiszen ezen a napon volt az ünnepe is Adalbertnek. József atya - tartalmas előadása után - Szent Adalbert tiszteletére szentmisét mutatott be, ahol pedig a Karitász csoportunk védőszentjéről

Szent Erzsébetről mondott pár szót, és buzdított bennünket Erzsébet példájának követésére, hogy a szegényekben, betegekben mi is fedezzük fel Krisztust.

A szentmise végén pedig agapéra vártuk a kedves híveket, ahol kötetlenül lehetett beszélgetni. Köszönjük azoknak, akik megtisztelték bennünket, és részt vettek közösségünk ünnepén.

Legyezte: Egy Karitász tag

Fotó: Kristók János

„Ne félj, csak higgy!”

Zsuffa Tünde író előadása

Szerda este az Ifjúsági Ház nagyterme megtelt, Gyuri atya kíséretében pedig megérkezett a teológus, édesanya, Erdő Péter bíboros úr közvetlen munkatársa, nyolc könyv írója, Zsuffa Tünde. Ekkor még nem tudtuk, hogy egy lebilincselő előadásban lesz részünk, mely-

ben hallunk a generációk között átadott, megpróbáltatásokban edzett hitről, az igazság szüntelen keresésének nehézségeiről, de a kommunizmus kémeiről éppúgy, mint a bécsi Karmelitákról is. Az előadás kezdetén a 2010-es évek bécsi újságírói világába csöppenünk, ahol úgy tűnik, hogy beteljesült az író gyermekkori álma, a nemzetközi újság-

írás nagyvilági forgatagában szerzett munkát. Hírek, politika, érdekek kiszolgálása és hazugságok - mindezek velejárói munkájának, de a pezsgő élet magával ragadta Őt. Magával ragadta, egy bizonyos napig. Azon a napon egy látomászerű élményben volt része. Egy hang szólt hozzá: „Meddig csinálod ezt még?” Az író rájött, a lelkiismerete szólt hozzá, mely figyelmeztetett, mennyi rosszban működik közre. Eszébe jutott régi ígérete is, melyet édesapjának tett halálos ágyán, miszerint hazafog jönni Magyarországra, de ezt az ígéretét sohasem vette komolyan, most sem. Ezeket tetézve jött a 2015-ös menekültválság, Magyarország mocskolása a nemzetközi médiában, újságírásban.

Folytatás a 4. oldalról:

„Láttam az érem mindkét oldalát” - mondta. Egymásnak feszült az igazság és a hazugság, a jó és az érdek küzdelme. Elkecserekedtségében és kiábrándultságában írta meg 2017-ben az Ingeborg című könyvét. Ingeborg menekül a szürkeség elől (mint maga a fiatal író is), valami nagyra vágyik, ezért beáll kémnek. Az 50-es 60-as évek kémvilágát az író egy volt érintettől ismerte meg, aki mindent elmesélt neki. Elmesélt, mert mint utóbb kiderült nagyon beteg volt, nem volt már veszteni-valója. Így hiteles képet kapunk a kor történelméről, de a fő kérdéskör a jó és a rossz küzdelme. Az író hitéből és teológus

képzettségéből is adódóan érzékeny erre a témakörre. Könyvében az Isten képére való teremtettségünk a szabad akarat általi megnyilvánulására fektet hangsúlyt, mi magunk választunk a nehéz, de jóra vivő út, vagy a könnyebb, kalandokkal teli, de kárhozatos út között. A rosszéletű kémnő életében is megjelenik a gondviselés egy segítő útítárs által, kinek végül sikerül jóra vezetni őt. Tanulság lehet, hogy a szeretet, a jóság, az odafigyelés képesek megváltoztatni a világot! Megjelent a könyv, 2018-ban pedig Zsuffa Tünde hazatért Magyarországra. Visszakanyarodtunk az

időben. Édesapja halálos beteg volt, mikor az író megkérdezte tőle: „Mi lesz velem, ha meghalsz, Őreg?” -

„Kislányom, most leszel író - hangzott a válasz. *Tudsz írni arról, amit kislányként kihallgattál.*” Már gyermekként a felnőttek beszélgetéseit kihallgatva tudta, mit jelent az Andrassy út 60, a fekete autó a ház előtt, tudott írni arról, mit jelent szenvedni, haragudni Istenre, mit jelent szeretni és elfogadni. Meg kell élni min-

„*Ne félj, csak higgy!*” Ekkor ígéretet tett, ha meggyógyul, apáca lesz. Meggyógyult, és beállt az Angol Kisasszonyokhoz. „*Rossz novicia voltam*” - mondta. Elöljárói meg akarták törni világias beállítottságát, ezért hat hónapra haldoklók szolgálatába állították. Elmondása szerint itt békélt meg a halállal. Ekkor ismerte meg a mennyi mosolyt az elhunytak arcán. „*Az utolsó esélyt minden ember megkapja a halálos ágyán Istentől, aki megtér,*

nehézséget, melyek ellenére sosem hagyta el Istent. Felismerte, hogy apja az az alak, a hétköznapiak hőse, aki nem adta fel hitét, értékrendjét a sok nehézség ellenére sem, belőle táplálkozott a krízis idején. Apja tanácsát megfogadta, és visszament Ausztriába lelki gyógyulást keresve. Mint fentebb olvastuk, 2018-ban az író végleg hazaköltözött Magyarországra. Fia, Pepe időközben műkorcsolyázó lett. A hit generációkon való átadá-

sának szép példája az a kedves, mélységes hitet tükröző családi mondasuk, mikor fia megnyer egy versenyt, akkor „Pepét papa emelgeti”. Itthon írói válság következett, elszállt az ihlet. Ekkoriban kereste meg őt Erdő Péter bíboros úr, hogy nemzetközi ismereteinek, kapcsolatainak segítségével legyen a

den nehézséget, hogy jó író lehessen az ember. Haragudni Istenre. Az író élete során ezt többször is mélyen megélt. Először kislányként, mikor tévézés helyett misére kellett menni (talán ez mindannyiunk számára ismerős lehet), komolyabban pedig tizenhat éves korában, mikor megtámadta egy rejtélyes betegség, milyen az fiatal lányként a halál közelében, a betegágyon fekvő hosszú-hosszú hónapokig. Az éledő nőiség idején, a fiatal-ság teljében küzdeni a halállal. Mindezek miatt dühös volt az Istenre. Ekkor is édesapja hitéből tudott meríteni kétségbeesésében, aki ezt mondta neki:

annak ott lesz a mosoly az arcán” - vallja. Innét Bécsbe került a Karmelitákhoz. Itt ismerte meg az élete további részére döntő befolyást gyakorló apátnőt, ki rávilágított, hogy valószínűleg félreértette a nehéz helyzetben Istennek tett ígéretét, és hivatása nem az apácaéletre szól. Ekkor kezdett teológiát tanulni, majd utána hazatért. Itthon férjhez ment, gyermeke született, aki ötnapos volt, mikor újabb nagy megpróbáltatás következett. Férje elhagyta, magára maradt újszülött gyermekével. Kétségbeesés, félelem és ismét harag Istenre. Ekkor édesapja elmesélte neki életét, a sok megélt

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sajtófőnöke. A feladatot elvállalta, bejárták az országot a kongresszus ismeretése céljából. A siker a küszöbön volt, de jött a Covid, a NEK körül minden bizonytalanná vált, halasztásra került. Ebben az időszakban kereste fel Szikora Róbert, hogy legyen segítségére egy régi álma teljesítésében, egy Szent Erzsébet musical történetének megírásával. Ennek a felkérésnek az eredményeként született meg Az Ég tartja a Földet c. könyve. Zsuffa Tünde ide teszi valódi írói születését. Erzsébet története és személyisége nagy hatást gyakorolt rá.

Folytatás az 5. oldalról:

Itt is előkerül a motívum: Az író egész életében hírnévre vágyott, ki akart szabadulni a falusi hentes lánya szerepéből, de végül a falusi hentestől kapott mély hite vezette át az élet nehézségein. Erzsébet élete is erre hív, hogy ismerjük fel, nem a hírnév számít, hanem vissza kell kanyarodnunk gyökereinkhez. Erzsébet mert szeretni! Össze tudott omlani a gyászban férje elvesztésekor, de ki tudta mondani: Legyen meg a Te akaratod! Igazi péld-

daképünk ez által a hitben. 2021. szeptember 13.: a NEK keretében fáklyás körmenet az Oltáriszentséggel az Andrássy úton. Ekkor a gyermekkori hallgatóságok, az apai történetek előtörtek benne, mit jelentett az Andrássy út 60. a nehéz években, és most, imádkozva, a gyertyákkal, fáklyákkal kísért oltáriszentséges körmenet által megtisztult a múlt, ott az Andrássy úton. Hitt a kongresszus sikerében a nehézségek ellenére is, munkája és hite pedig meghozta gyümölcsét a NEK

sikerében. Az író tovább írt. Fia külföldre ment, mely nehezen érintette. Ekkor született meg Az Ég tartja a Királyt, IV. Béla története. Következett a trilógia harmadik darabja, a Szent Margit korát megjelenítő mű, Az Ég tartja a Hazát címmel. Ez a belső ellenségeskedések koráról szól, ahol Szent Margit, mint békítő lép fel a viszálykodók közt. Fontos üzenet ez a mai magyarság számára. Ma is a széthúzás korát éljük, pedig ha összetartanánk, sokra

vihetnénk. Ne a viszálykodás által romboljuk nemzetünket, hanem az összetartás által építjük azt. Zárszóként álljon itt egy népünknek szóló, szívünkbe zárandó idézet az írónőtől: „A magyarokban erő van, ha megfogják egymás kezét.” Tanuljunk az írónő példájából, olvassuk könyveit, ha tehetjük, hallgassuk tanúságtevő előadásait.

Szöveg: BéZé

Fotó: Hajnalka

Szentségimádás Érsekvadkertért

Délután öt órától Gyuri atya vezetésével szentségimádáson vettünk részt az Oltáriszentség előtt imádkozva falunkért és egyházunkéért. Bánk érsek-püspök atya nyomdokain járva szóltunk a Mindenhatóhoz, a néhány perc szent csend pedig

alkalmat adott az egyéni, kötetlen imára, majd következett a Szent Vér litániája. A Szentségimádás végén pedig szentségi áldásban részesültünk. A nap zárásaként részt vettünk az esti szentmisén, megtartva Szent Márk evangélista liturgikus ünnepét.

Szöveg: BéZé

Kolping nap: Gitáros szentmise és szentségimádás

Ebben az évben szentmisével és szentségimádással csatlakozott a Kolping család a Szent Adalbert heti programokhoz. Az Adolf Kolping szentté avatásáért és az Érsekvadkerti Kolping Családdal felajánlott szentmise után az Érsekvadkerti Gitáros Zenekar

közreműködésével énekes szentségimádáson vehettek részt a jelenlévő hívek. A szentségi Jézussal való közös együttléti, ima és éneklés végén felhangzott a fohász: „Maradj velünk, Jézus!” Az ÉGiZ tagjai elkötelezték abban, hogy az énekes szentségimádásokat rendszeressé tegyék, és két-három havonta a pénteki szentmise után beilleszték.

Szöveg: Sz. Bálint

Felvidéki túrán a Kolping Család

Hosszú évek óta először április 27-én újra útra kelhetett a Kolping Család, hogy együtt töltsön egy napot és múltunkból, tágabb pátriánkban megismerjen egy kis darabot. Erre most a Szent Adalbert hét adott apropót, ennek keretében kerestünk fel. Szombat reggel a busz a Kolping apraja-nagyjával a felvidéki Selmecbányára indult felfedezni annak kulturális és természeti kincseit. Már útközben meghallgathattuk, amit a város múltjáról, főbb látnivalóiról tudni érdemes, így nem teljesen idegenként lépkedtünk annak meredek utcáin. Első utunk az óvárba vezetett. Itt nemcsak az

épületet és annak kisebb kiállítótereit (kovácműhely, kovácsok alkotásai, kőtár) jártuk körül, de felmászhattunk annak tornyaiba is, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a minket körülvevő hegyekre. A város híresebb épületeit vagy az egykori bányászokat munka és szórakozás közben. Ezután a csapat kettévált, az egyik fele tovább ismerkedett a világörökség részét képező várossal. A testben vagy lélekben fiatalabbak pedig nekivágtak, hogy megmásszák a meredek bazaltcsúcsra épült kálváriát. Kanyargós erdei úton követhettük nemcsak Jézus szenvedéseit, de Mária fájdalmait is. A stációs kápolnákon kívül templomok, szent lépcső, szent

várból lefelé ballagva útba ejtettük a mozgó Betlehemet. Ez az egyik legnagyobb századi egyedi épületegyütteshez. Testben

Egyházközségi hírek

Június 2-án vasárnap Krisztus Szent Testének és Vérének az ünnepe Úrnapija lesz. A fél 10-es szentmisét követően tartjuk a szokásos körmenetet. A sátrak felállításában, díszítésében kérjük, minél többen vegyenek részt. A gyerekeket virágszórásra kérjük a körmenetben az Oltáriszentség előtt.

Június Jézus Szentséges Szívének szentelt hónap, péntekenként az esti szentmisét követően elénekeltük a Jézus Szíve litániát és elimádkoztuk a felajánló imát.

Június 7-én lesz Jézus Szentséges Szívének az ünnepe és a hónap első pénteke is. Ezen a napon a szokott módon felkeresük otthonukban az idős-beteg Testvéreket a szentségekkel.

Az iskolás gyermekek tanévzáró hálaadó szentmiséjét, a Te - Deumot június 23-án a fél 10-es szentmise keretében tartjuk. Várjuk erre a szentmisére az iskolásokat és tanáraikat, hogy közösen adjunk hálát az Úr Istennek a mögöttünk hagyott iskola év minden ajándékáért és kegyelméért.

Június 29-én, szombaton Szent Péter és Pál apostolok főünnepéje lesz. Pénteken este 7 órakor elő esti szentmisét tartunk a főünnepéről, szombaton pedig szintén este 7 órakor tartunk szentmisét Szent Péter és Pál apostolok főünnepéről. Ez a szentmise kivételesen nem vasárnapra elővételezett szentmise lesz.

Június 30-án vasárnap országos perselygyűjtés lesz a szentszék javára, ez az úgynevezett Péterfillér gyűjtés, ami a Szentatya karitatív céljaira szolgál.

Szné Babik Erzsébet: Az Úr napja

Felragyog a kenyérben,
úgy csillog a kehelyben,
ésszel ugyan nem értem -
Örök Istent -ezekben....

Virágszóró kisdetek
szőnyegén jön ég Ura...
Reá nézni sem merek:
Jézus Krisztus, Ő, maga....!

Sátoroknál megállva
zengnek az ősiratok,
s nyomán szent ének járja...
Sziromágyon szállva, ott...

Ó, nagy Isten, áld e föld...
Négy égtáj ezt zengi ma...
Mennyi kegyelem betölt...
visszük szerte és haza...

Hála néked, Test és Vér!
Ah, Eucharistia!
Úr-adta szentség lettél...
S vehet az emberfia...

Folytatás a 6. oldalról:

elfáradva, de lélekben feltöltődve szálltunk újra buszra, hogy megnézzük a közeli Szent Antal barokk kastélyát. Az egykor Koháry (majd Coburg) kastély számos terme őrzi a hajdani főúri élet emlékeit, egy másik része pedig vadászati kiállításként működik. Így kicsik és nagyok egyaránt megtalálhatták benne a számukra érdekeset. Feltöltődve indultunk haza. A buszozás lehetőséget teremtett a beszélgetésekre, egymás meghallgatására, a gyerekeknek a közös játékokra. Három generáció utazott

együtt, ahol az idősebbek meséltek a gyerekeknek személyes múltjukról tanítva ezzel őket, a gyerekek pedig vidám életerejükkel új lendületet adtak az idősebbeknek. Jó alkalmak az ilyen utazások, hogy a közösség jobban összekovácsolódjon, és a generációk megtanulják tisztelni és megérteni egymást. Az egykor hagyományosnak számító buszos kirándulás most új lendületet kapott, reméljük, még sok fogja követni.

Szöveg: Szádóczki Vera

Fotó: dr. Molnár Arnold

Búzaszentelés

A hét záró napja húsvét 5. vasárnapja volt, mely könyörgő nap a jó termésért. A nagymise előtt József atya a Lourdes-i barlangnál elvégezte a búzaszentelés szertartását, a Mindenható áldását kérve határainkra. Az evangéliumban hallhattuk, hogy nem kell aggódalmaskodnunk, Istennek ugyanis gondja van ránk, munkánk gyümölcseként megad mindent, mi valóban szükséges. Mondhatnánk: de hát akkor a sok éhezés, a sok nélkülözés hogyan lehetséges? A föld javait bőven megkapjuk, az igazságos elosztás feladatával és felelősségével együtt, ha ugyanis minden-

ki, aki sokat kap, igazságosan és bőkezűen bánna javaival, akkor a fenti kérdés fel sem vetődhetne.

Urunk, Istenünk! Köszönjük az idei Szent Adalbert hetet, a sok tanítást, melyet papjaid és tanúságtevő híveid által adtál számunkra. Köszönjük, hogy leborulhattunk Fiad előtt az Oltáriszentségben, és hálát adunk a sok megélt élményért is.

Szent András apostol és Szent Adalbert püspök, könyörögjetek értünk!

Szöveg: BÉZÉ

Szentmiseszándékok

JÚNIUS

- 1. szombat** -
2. vasárnap - Vitéz István, Kosztrihán Mária, Ferencsik József, Pinke Mária és elhunyt hozzátartozók
 - Deszpót Mihály, felesége Csabák Erzsébet, szüleik, valamint Jakubecz János, felesége Szabó Erzsébet, szüleik és két lányuk
- 3. hétfő** -
4. kedd -
5. szerda -
6. csütörtök -
7. péntek -
8. szombat - Guba Sándor lelki üdvéért 3. évfordulóján
 - Major János, neje Keresztes Ilona, vejük Jakubecz János, fia és unokája Ricsi
 - Vitéz József, felesége Fábíán Erzsébet, fiuk, lányuk, két vejük és szüleik
- 9. vasárnap** - Boda János 5. évforduló, a Boda és Verebes család élő és elhunyt tagjaiért
- 10. hétfő** -
11. kedd -
12. szerda -
13. csütörtök -
14. péntek -
15. szombat - Mrekvicska Ignác, felesége Szabó Margit, Szabó Vince, felesége Kormosói Ilona, Csillag Gyula és szüleik
 - Boda János, szüleik, apósa, anyósa
 - Csabák Dávid
 - Záhorszki János 10. évforduló, két felesége Csillik Erzsébet és Péter Anna, élő és elhunyt hozzátartozók
 - Kovács Gyula - Szabó Erzsébet, Molnár István, Molnár Mária és elhunyt hozzátartozóik, valamint élő gyermekeik házasságkötése 62. évfordulója alkalmából
- 16. vasárnap** -
17. hétfő -
18. kedd -
19. szerda -
20. csütörtök -
21. péntek -
22. szombat - Fábíán Ferenc 20. évforduló, felesége Kristók Mária, szüleik és hozzátartozók
 - Varga Gergely, neje Péter Anna, gyermekeik, unokáik és élő hozzátartozók
- 23. vasárnap** - Molnár János és hozzátartozók, Pásztor Ignác, dr. Mészáros Ede és felesége Margit lelki üdvéért
- 24. hétfő** -
25. kedd -
26. szerda -
27. csütörtök -
28. péntek -
29. szombat -
30. vasárnap - Boda István, felesége Csillag Anna 9. évfor-

duló, szüleik és elhunyt hozzátartozók
 - Pölhös Péter, szüleik, Záhorszki és Csillag család élő és elhunyt hozzátartozóikért
 - Koza János 25. évforduló, felesége Koza Jánosné, szüleik

Az imádságról

A márciusi számban olvashattuk, hogy az idei év az Imádság éve. Szent Bazileosz szavait magunkévá téve fejlesszük imaéletünket. „Kérünk, Urunk, taníts meg bennünket arra, hogy helyesen kérjünk Tőled azt, ami javunkra szolgál! Minden tevékenységünkben folyton örvendjünk a Te csodálatos és felüdítő jelenlédnek!” Ennek szellemében imádságunk nem monológ, hanem párbeszéd legyen, mert ennek folyamatában világosodik meg számunkra, hogy kivel is beszélünk, és mit is kérjünk.

EZ TÖRTÉNT

Keresztelések

- 3. Szabó Soma**
 (Szabó Tamás – Borsi Mária)
4. Bogdán Zselyke Amina
 (Bogdán Győző – Virág Mónika)
5. Varga Melitta Csinszka
 (Varga István Csaba – Olasz Emília)
6. Brindza Sára
 (Brindza Tamás – Fodor Georgina Katalin)
7. Szűcs Bence László
 (Szűcs László – Tóth Dóra Fanni)
8. Szűcs Zara Anna
 (Szűcs László – Tóth Dóra Fanni)
9. Szűcs Zsanett Tamara
 (Szűcs László – Pusztai Marianna)
10. Jakubecz Ágnes
 (Jakubecz Arnold – Őszi Alexandra)
11. Jusztin Borbála Erzsébet
 (Jusztin Péter – Horváth Dorottya)
12. Németh Bence Kristóf
 (Németh Patrik – Vidák Annamária)
13. Nagy Gergő
 (Nagy Balázs - Dósa Renáta)

Temetések:

- 15. Szabó Istvánné Kordics Mária (1942)**
16. Pénzes Istvánné Péter Ilona (1935)

Gitáros szentmise

Szentmise gitáros zenei szolgálattal a Szent András plébániatemplomban:

2024. június 9, vasárnap 9:30

ERSEKIVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

Vadkerti Harangok

Az Érsekivadkerti Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó: Máthé György plébános
Email cím: bartok.agi78@gmail.com

Internet cím:

https://www.ersekivadkert.vaciegyhazmegye.hu

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió